

дѣли и го донесоха боленъ въ една къща на Арнауткой, дѣто чухми ,че прѣдалъ богу духъ, а Стефанаки Бей Богориди проводи до мене кехаята си Иосафакя, за да прѣгледатъ, що има въ сандѣка на Дякона и да се запечати, а отъ тамъ отидохми и съ единъ Богоридовъ Докторъ, да посѣтимъ и покойния Дяконъ, който бѣше приготвенъ за опѣлото. Доктора го приближи и, като дръпнажъ отъ брадата му нѣколко косми и тѣ се искубахъ лѣсно, каза: „тойзи челвкъ е отровенъ“ (още сѣкамъ, че чувамъ отъ Докторовитѣ уста тѣзи думи). Ето Патриаршески мастории и дяволии! За да не може Българинъ да стане Владика, трѣбва да се отрови, да се заточи, да се махне отъ свѣта! така учи Христовата вѣра!

V-о Не съмъ и до днесъ забравилъ, че като бѣхми единъ день при Самуила на прѣподаванието му, дохожда единъ младъ момъкъ съ висока капела, контешки и чисто облѣченъ, приближи при Владиката, говори му нѣщо на ухото и си излѣзе, а ний подирѣ му излѣзохми; Но колко останхми зачудени, като доде при насъ, българчетата, и зе да ни пита на български за Раковский и други съ разни въпроси. Пъкъ той билъ Александръ Екзархъ дошелъ отъ Парижъ, търсялъ Раковский и другитѣ българчета въ Куручешме, както и на мене бѣше прѣдложилъ, да се помѣжъ, дано убѣдижъ нѣкои отъ Балкапанскитѣ българи търговци, които годишно да ме поддържатъ съ 4,000 гроша и съ тѣхъ пари той щѣлъ да ме прѣпорѣча въ Парижъ до свои приятели, за да слѣдвамъ 4 години Медицинекия Факултетъ, щомъ нея година свършъ курса си въ Цариградъ. Азъ се опитахъ и похлопахъ на вратитѣ отъ нѣкои ужъ чувствителни Българи, нъ подобна жертва въ онова време отъ тѣхна страна бѣше твърдѣ голѣма рѣдкостъ и азъ се принудихъ най-сѣтне да слѣдвамъ бащиния си занаятъ — учителствованието.